

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Η Παλαιά Διαθήκη θέτει τα θεμέλια για τις διδασκαλίες και τα γεγονότα που έγιναν στη Καινή Διαθήκη. Η Αγία Γραφή είναι μια σταδιακή αποκάλυψη. Εάν παραλείψεις το πρώτο μισό από οποιοδήποτε βιβλίο και προσπαθήσεις να το τελειώσεις, θα δυσκολευτείς να κατάλαβεις τους χαρακτήρες, την πλοκή και το τέλος. Με τον ίδιο τρόπο, η Καινή Διαθήκη μπορεί να γίνει πλήρως κατανοητή όταν θεωρείται ως η εκπλήρωση των γεγονότων, των χαρακτήρων, των νόμων, του συστήματος θυσιών, των διαθηκών και υποσχέσεων της Παλαιάς Διαθήκης.

Εάν είχαμε μόνο τη Καινή Διαθήκη, θα συναντούσαμε τα Ευαγγέλια και δεν θα γνωρίζαμε γιατί οι Εβραίοι αναζητούσαν ένα Μεσσία (ένα Βασιλιά Σωτήρα). Χωρίς τη Παλαιά Διαθήκη, δεν θα καταλαβαίναμε γιατί αυτός ο Μεσσίας ερχόταν (βλ. Ησαΐα 53) και δεν θα μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε τον Ιησού της Ναζαρέτ ως το Μεσσία μέσω των πολλών λεπτομερών προφητειών που δόθηκαν και αφορούσαν Αυτόν π.χ. την γενέτειρά Του (Μιχαΐας 5:2), το τρόπο του θανάτου Του (Ψαλμοί 22 ειδικά τα εδάφια 1, 7-8,14-18, 69:21), την Ανάστασή Του (Ψαλμοί 16:10), και πολλές ακόμη λεπτομέρειες της διακονίας Του (Ησαΐας 52:19, 9:2).

Χωρίς τη Παλαιά Διαθήκη, δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε τα Εβραϊκά έθιμα που αναφέρονται στη Καινή Διαθήκη. Δεν θα μπο-

ρούσαμε να καταλάβουμε τις διαστροφές που έκαναν οι Φαρισαίοι στο νόμο του Θεού καθώς πρόσθεσαν δικές τους παραδόσεις σ' Αυτόν. Δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε γιατί ο Ιησούς ήταν τόσο αναστατωμένος καθώς καθάρισε την αυλή του ναού. Δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε ότι μπορούμε να κάνουμε χρήση της ίδιας σοφίας που ο Χριστός χρησιμοποίησε στις πολλές Του απαντήσεις προς τους αντιπάλους Του.

Τα Ευαγγέλια της Καινής Διαθήκης και οι Πράξεις των αποστόλων καταγράφουν την εκπλήρωση πολλών από τις προφητείες που κατάγραψαν εκατοντάδες χρόνια νωρίτερα στη Παλαιά Διαθήκη. Στα γεγονότα της γέννησης του Ιησού, της ζωής, των θαυμάτων, του θανάτου και της Ανάστασης όπως περιγράφονται στα Ευαγγέλια, βρίσκουμε την εκπλήρωση των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης που σχετίζονται με την πρώτη έλευση του Μεσσία. Οι λεπτομέρειες αυτές είναι που τεκμηριώνουν τον ισχυρισμό του Ιησού ότι είναι ο ερχόμενος Χριστός. Ακόμα και οι προφητείες της Καινής Διαθήκης (πολλές από τις οποίες είναι στο βιβλίο της Αποκάλυψης) βασίζονται σε προγενέστερες προφητείες που βρίσκονται στα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης. Αυτές οι προφητείες της Καινής Διαθήκης σχετίζονται με γεγονότα που αφορούν την δεύτερη έλευση του Χριστού. Περίπου δύο στα τρία εδάφια στην Απόκλυψη βασίζονται ή σχετίζονται με εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης.

Επίσης, επειδή η Αγία Γραφή είναι μια σταδιακή αποκάλυψη, η Καινή Διαθήκη εστιάζει σε διδασκαλίες που μνημονεύονται μόνο στη Παλαιά Διαθήκη. Η επιστολή προς Εβραίους περιγράφει πως ο Ιησούς είναι ο αληθινός Αρχιερέας και πως η θυσία Του αντικαθιστά όλες τις προηγούμενες θυσίες που ήταν απλώς απεικονίσεις. Η Παλαιά Διαθήκη μας δίνει το Νόμο που έχει δύο μέρη: τις εντολές και τις ευλογίες / κατάρες που έρχονται από την υπακοή ή την ανυπακοή σ' αυτές τις εντολές. Η Καινή Διαθήκη διευκρινίζει ότι ο Θεός έδωσε αυτές τις εντολές για να δείξει στους ανθρώπους την ανάγκη τους για σωτηρία, δεν προορίζονταν ποτέ να είναι μέσο σωτηρίας (Προς Ρωμαίους 3:19).

Η Παλαιά Διαθήκη περιγράφει το σύστημα θυσιών που ο Θεός έδωσε στους Ισραηλίτες για να καλύπτουν προσωρινά τις αμαρτίες τους. Η Καινή Διαθήκη διευκρινίζει ότι αυτό το σύστημα αναφέρεται

στη θυσία του Χριστού μόνο μέσω Του οποίου έρχεται η σωτηρία (Πράξεις 4:12, Προς Εβραίους 10:4-10). Η Παλαιά Διαθήκη έδειξε πως χάθηκε ο παράδεισος, η Καινή Διαθήκη δείχνει πως η ανθρωπότητα ξανακέρδισε τον παράδεισο μέσω του τελευταίου Αδάμ (Χριστός) και πως αυτός μια μέρα θα αποκατασταθεί. Η Παλαιά Διαθήκη δηλώνει πως ο άνθρωπος χωρίστηκε από τον Θεό μέσω της αμαρτίας (Γένεση κεφ. 3), και η Καινή Διαθήκη δηλώνει πως τώρα ο άνθρωπος μπορεί να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον Θεό (Προς Ρωμαίους κεφ. 3-6). Η Παλαιά Διαθήκη προφήτευσε για τη ζωή του Μεσσία. Τα Ευαγγέλια κυρίως καταγράφουν τη ζωή του Ιησού και οι Επιστολές εξηγούν τη ζωή Του και πως πρέπει να ανταποκριθούμε σε ότι έχει κάνει.

Χωρίς την Παλαιά Διαθήκη, δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε τις υποσχέσεις του Θεού που θα εκπληρώσει για το Εβραϊκό έθνος. Ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσαμε να δούμε σωστά ότι η περίοδο της θλίψης είναι μια επταετής περίοδο κατά την οποία ο Θεός θα εργαστεί ειδικά με το Εβραϊκό έθνος που απέρριψε την πρώτη έλευσή Του αλλά που θα Τον αποδεχθεί στη δεύτερη έλευσή Του. Δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε πως η μελλοντική χιλιετή βασιλεία του Χριστού ταιριάζει με τις υποσχέσεις του Θεού για τους Εβραίους ή πως ταιριάζει για τα Έθνη. Ούτε θα μπορούσαμε να δούμε, πως στο τέλος η Αγία Γραφή κλείνει τις εκκρεμότητες της πτώσης, στη αρχή της Αγίας Γραφής, αποκαθιστώντας το κόσμο στο παράδεισο που αρχικά ο Θεός είχε δημιουργήσει.

Συνοπτικά, η Παλαιά Διαθήκη είναι η βάση που προοριζόταν για να ετοιμάσει τους Ισραηλίτες για την έλευση του Μεσσία που θα θυσιάζε τον εαυτό Του για τις αμαρτίες όλου του κόσμου (Α΄ Ιωάννη 2:2). Η Καινή Διαθήκη μοιράζεται τη ζωή του Ιησού Χριστού και στη συνέχεια εξετάζει τι έκανε και πως πρέπει εμείς να ανταποκριθούμε στο δώρο Του για αιώνια ζωή και πως να ζούμε σε ευγνωμοσύνη για όλα όσα έκανε Αυτός για μας (Προς Ρωμαίους κεφ. 12). Και οι δύο διαθήκες αποκαλύπτουν τον ίδιο άγιο, ελεήμων και δίκαιο Θεό, ο οποίος πρέπει να καταδικάσει την αμαρτία αλλά επιθυμεί να φέρει κοντά Του μια πεσμένη ανθρώπινη φυλή αμαρτωλών μέσω της συγχώρεσης που είναι δυνατή μόνο μέσω της εξιλαστήριας θυσίας του Χριστού. Και στις δύο διαθήκες, ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό Του σε μας

και πως θα πάμε κοντά Του μέσω του Ιησού Χριστού. Και στις δύο διαθήκες, βρίσκουμε ότι χρειαζόμαστε για την αιώνια ζωή και την ευσεβή διαβίωση (Β΄ Τιμόθεο 3:15-17).

Πηγή : <http://users.sch.gr/>